

- 923 Δρομεὺς ἐστὶν ὁ λαγῶς· ὅταν ἰδῆ τοὺς κύνας,
πάντα τρέχει ζτὰ ὑψηλὰ ἀπάνω εἰς τὰ ὄρη.
- 925 διότι γνῶθει ὁ λαγῶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι κ' οἱ κύνες
πολλὰ γοργὸν κουράζονται, ὅταν τὰ ὄρη τρέχουν,
καὶ χάνουσιν τὸν λαγῶν ἀφ' τὸν πολὺν τὸν κόπον·
εἰ δὲ ἐξηκαμίση τον ἐκεῖ οὐδὲν λυτροῦται.
Ὡς λέγουσιν, ὁ λαγῶς δύο γὰρ φύσεις ἔχει,
- 930 τὸν ἕνα χρόνον θηλυκὴν, τὸν ἄλλον ἀρρένιζει,
καὶ ὅταν ἔλθῃ εἰς αὐτὸν νύκτα οὐδὲν κοιμᾶται,
ἐξ οὗ καὶ μῦθον λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου·
τὴν νύκτα εὔδει κῆ ὁ λαγῶς καὶ δαίμων καὶ ἀγάπη,
τὰ τέσσαρα δαιμονικὰ τὴν νύκταν οὐ κοιμοῦνται·
- 935 ὅταν κοιμᾶται, ἀνοικτοὺς ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς του.
Βλέπε καὶ σὺ, ὦ ἄνθρωπε, μὴ σὲ πατήσῃ ἔρωσ,
καὶ σκύψῃς εἰς τὰ γήινα θηλομανῆς ὡς ὄνος,
καὶ πότε μὲν ὡς ἄρρενας, [καὶ] πότε δὲ ὡς θήλη·
ἀλλὰ ζτὰ ὑψη ἀνάτρεχε τῶν ἀρετῶν, καὶ [βλέπε]
- 940 μὴ εἰς τοὺς κάμπους περπατῆς, εἰς τὴν πλατεῖαν στράταν,
καὶ λάβῃ σε ὁ κυνηγὸς, φθορέας τῶν ἀνθρώπων.

Émile Legrand επιμ., *Le Physiologus. Poème sur la nature des animaux en grec vulgaire et en vers politiques*, Maisonneuve, Παρίσι 1873.